

Posudek vedoucí diplomové práce

Diplomantka: Markéta Nešetřilová

Téma: Podíl ve společnosti s ručením omezeným se zaměřením na jeho převod

Datum odevzdání diplomové práce: 7. 6. 2013

Rozsah: 62 stran vlastního textu

1. Volba tématu a jeho aktuálnost

Předmětem předkládané diplomové práce je teoreticky zajímavé a prakticky významné téma právního režimu podílu ve společnosti s ručením omezeným. Aktuálnost a čtenářskou zajímavost tématu zvyšuje skutečnost, že diplomantka se zaměřila na analýzu zvolené oblasti korporálního práva podle budoucí rekodifikační úpravy. Zvolené téma je proto třeba ocenit jako aktuální a přínosné.

2. Rozsah práce

Diplomová práce svými 62 stranami vlastního textu splňuje požadavky kladené na rozsah tohoto typu kvalifikační práce příslušným opatřením děkana PF UK.

3. Struktura práce a použité metody zpracování

Autorka rozdělila svůj diplomní text do čtyř základních částí. V první podává obecný výklad podílu a jeho kvalitativní a kvantitativní vymezení. Zmiňuje i alternativní přístupy k dělení práv společníka spojených s podílem. V druhé části se autorka zabývá hlavními rekodifikačními změnami týkajícími se podílu. Třetí – stěžejní - část je věnována převodu podílu. Čtvrtá část se zaměřuje na zvláštní případy převodu podílu. V závěru práce (ale i za jednotlivými kapitolami) jsou uvedeny hlavní závěry, k nimž autorka dospěla. Zvolená struktura je přehledná a logická.

Metodologicky postupuje autorka od obecného ke zvláštnímu. Jak sama deklarovala v úvodu práce, používá komparativní, gramatickou, systematickou, logickou a teleologickou metodu výkladu (má zřejmě na mysli výklad právního předpisu). Tyto metody jistě odpovídají cíli práce, za nějž si vytkla (s. 2) nejen rozebrat novou právní úpravu podílu a jeho převod, ale i poukázat na základní odlišnosti od současné úpravy, posoudit, zda se současné

judikaturní a doktrinální názory uplatní i ve světle nové úpravy a dále porovnat novou úpravu s úpravou v jiné jurisdikci. Pro srovnání zvolila úpravu německou. Srovnávacími přístupů ale zůstala poněkud dlužna. Jinak deklarované metody odpovídají zvolenému cíli práce.

4. Hodnocení obsahové stránky

Práce svědčí o schopnosti autorky hlouběji proniknout do zvolené problematiky, vyvozovat vlastní závěry a o nadhledu nad zkoumaným tématem. Autorka též prokázala schopnost abstraktního myšlení (např. právní kvalifikace účinků převodu podílu na s. 27). Je zřejmé, že se seznámila a promýšlela názory předkládané tuzemskými a německými komercialisty. Místy však tyto názory pouze předkládá, i když by jistě byla schopna je komentovat či hlouběji analyzovat.

Z dílčích připomínek, resp. diskusních námětů lze poukázat např. na následující: shodný projev vůle společníků musí mít stanovené obsahové a formální náležitosti, sama o sobě shoda vůle nestačí (s. 4); k členění práv spojených a podílem na kvalitativní a kvantitativní lze z jiného úhlu poznamenat, že ve všech případech jde o práva spojená s kapitálovou (majetkovou) investicí společníka do společnosti reprezentovanou podílem a že i při podílení se na řízení jde o výkon vyplývající z majetkového práva (s. 5 a násl.), pramenem povinností jsou dispozitivní ustanovení jen nejsou-li dohodou stran vyloučena a Nejvyšší soud prameny práv a povinností nerozšířil, nýbrž jen na tyto, již dříve existující prameny poukázal (s. 6); členění práv společníka předložené R. Pelikánem a zmiňované autorkou na s. 7 by bylo dobré více analyzovat; závěr o možnost štěpit práva k podílu by zasloužil specifikaci (s. 9). Česká úprava nepřistupuje k novému pojetí základního kapitálu (s. 14) a doktrína byla k jeho garanční funkci skeptická již dříve. Také se neupouští od stanovení minimální výše základního kapitálu, jak uvádí autorka v obou odstavcích na s. 15, ale tato výše se snižuje na minimum. I v tomto případě ale platí, že společnost může mít i vysoký základní kapitál (a takové společnosti s ručením omezeným budou nepochybně vznikat třeba v důsledku přeměny) a potom se uplatní ustanovení (i když redukováná) vyjadřující garanční funkci základního kapitálu. Ani test insolvence není samospasitelný. Za zvláště zajímavé považuji pojednání o variabilitě podílu, resp. o možnost vydávat různé druhy podílu podle německého práva. Škoda, že autorka této přínosné problematice nevěnovala více místa (to platí i o shrnutí na s. 25). V této souvislosti jí kladu otázku, zda je možné ve společenské smlouvě české

společnosti s ručením omezeným po 1.1.2014 konstruovat podíly s právem „vysílat“ určité osoby do funkce jednatele. Dále kladu otázku, zda v případě hlasování zastaveným podílem jde skutečně o rozdílné hlasování jednoho a téhož společníka s jeho jednotlivými podíly (s. 20).

Pozitivem práce je skutečnost, že se diplomantka zabývá i širšími souvislostmi převodu podílu, resp. hraničními otázkami spadajícími jak do práva obchodního, tak občanského a rodinného (např. s. 34 a násl.). Oceňují také, že autorka pracuje s judikaturou a testuje její využitelnost i v „novém“ právním prostředí.

5. Formální stránka práce a její prameny

Po formální stránce má práce velmi dobrou úroveň. Je psána kultivovaně a svědčí o schopnosti autorky odborně se vyjadřovat. Po gramatické stránce má práce dobrou úroveň. Seznam literatury je dostatečně rozsáhlý a poznámkový aparát odpovídá citačním standardům.

6. Závěr

Lze konstatovat, že autorka se svého diplomního úkolu zhostil úspěšně, nevyhýbala se problémům, čerpala z odborné literatury a prezentovala i vlastní názory, a to zejména v závěru práce i v rámci dílčích shrnutí za jednotlivými kapitolami. Na celkovém kladném dojmu z předložené práce nemohou nic změnit ani vpředu uvedené poznámky, které nejsou míněny jako výtky, nýbrž spíše jako podklad k diskusi při obhajobě. Proto navrhuji hodnotit diplomovou práci známkou „výborně“.

Praha, 19 July, 2013

prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce